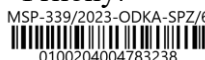

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2024
č. j. MSP-339/2023-ODKA-SPZ/6
Počet listů: 2
Přílohy: 3

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. A. K. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- tr. spis Okresního soudu v Děčíně sp. zn. 23 T 94/2021
- tr. spis Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 23 T 109/2020
- tr. spis Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 3 T 91/2020

Podle § 266 odst. 1, 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obv. A. K.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. 23 T 94/2021

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

1. Rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 23 T 109/2020 – 129, byla obviněná A. K. uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, dílem sama a dílem ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a byla odsouzena podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti společnosti X. Y., částku 5 951 Kč.

2. Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 6. 2021, č. j. 3 T 91/2020 – 126, bylo rozhodnuto samosoudcem tak, že se podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku ruší v rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 23 T 109/2020 – 129, výrok o vině a trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad. Dále byla obžalovaná znovu shledána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byla dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a dle § 45 odst. 1 trestního zákoníku odsouzena k společnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla pro výkon zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 2 trestního řádu byla obžalované povinna zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti X. Y. částku 59,80 Kč a poškozené společnosti X. Y. částku 6 271 Kč.

Napadené rozhodnutí

3. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 23. 11. 2021, č. j. 23 T 94/2021 – 172, byla obviněná uznána vinnou a) ad I přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a b) ad II přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku a byla odsouzena dle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla obžalovaná pro výkon trestu zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 23 T 109/2020 – 129, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

4. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již trestem dřívějším.

Posouzení předmětné věci

5. Mám za to, že rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 23. 11. 2021, č. j. 23 T 94/2021 – 172, byl v neprospěch obv. K. porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Zrušením výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 3. 2. 2021, č. j. 23 T 109/2020 – 129 podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Děčíně a uložením trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců došlo k založení nesprávného postupu v řízení, neboť výrok o vině a trestu z rozsudku Okresního soudu v Teplicích byl zrušen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 6. 2021, č. j. 3 T 91/2020 – 126, již před vydáním napadeného rozhodnutí.
6. Okresní soud v Děčíně postupoval správně, pokud ukládal souhrnný trest odnětí svobody ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, nereflektoval však existenci rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem, a zapříčinil tak, že obviněné byl v rozporu se zákonem trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců z rozsudku Okresního soudu v Teplicích ukládán dvakrát. Poprvé jako společný trest odnětí svobody za přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 v trvání 10 měsíců z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem a podruhé jako souhrnný trest odnětí svobody za přečinem

zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku v trvání 14 měsíců z napadeného rozsudku Okresního soudu v Děčíně. Tedy namísto jednoho souhrnného trestu za všechny sbíhající se přečiny, jenž měl být dle § 43 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s § 337 odst. 1 trestního zákoníku ukládán v zákonném rozmezí do 2 let, jsou v současné době platné dva výroky o trestech za sbíhající se trestnou činnost, kterými je v součtu ukládán trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců, což je na samotné zákonné horní hranici trestní sazby podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku a jako takový je zjevně excesivní a dle mého názoru ve zřejmém rozporu s účelem trestu ve smyslu § 266 odst. 2 trestního řádu. Z tohoto důvodu navrhuji zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 23. 11. 2021, č. j. 23 T 94/2021 – 172, podle § 266 odst. 1, 2 trestního řádu, neboť jím byl porušen zákon v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku.

7. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne ze dne 23. 11. 2021, sp. zn. 23 T 94/2021, byl v neprospěch obv. K. porušen zákon v ust. § 43 odst. 2 trestního zákoníku;
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení zrušil a zrušil také všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbydou podkladu;
- 3) a podle § 270 odst. 1 trestního řádu Okresnímu soudu v Děčíně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.